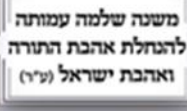

שתי משניות ליום משנה שלמה

י"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם זמתינו בר' מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנוסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל בר' משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הגאון הרה"צ נסים ב"ר נחום מאיר קרליץ זצ"ל ר' מנחם יצחק בנימין ב"ר יוסף חיים ברלמן ע"ה

משנה ב'

קְדָשִׁים בְּקִדְשֵׁים עם התערבבו יחד קרבנות של אנשים שונים **מִין בְּמִינוֹ** אך כולם מאותו סוג קרבן, כגון: שכולם חטאות או עולות - **זֶה יִקְרַב לְשֵׁם מִי שֶׁהוּא, וְזֶה יִקְרַב לְשֵׁם מִי שֶׁהוּא** יש להקריב את כל הקרבנות שתם, או שכל אחד מהמקריבים אומר שהקרבן מוקרב לשם בעליו שלו, מבלי להזכיר את שם הבעלים*. אבל עם התערבבו **קְדָשִׁים בְּקִדְשֵׁים** קרבנות של אנשים שונים **מִין בְּשֵׁאִינוֹ מִינוֹ** היינו שהתערבבו יחד סוגי קרבנות שונים, כגון: חטאות בעולות, והיות שלא ניתן להקריבם, לפי שלכל קרבן יש צורת הקרבה שונה - **יָרְעוּ** כל הבהמות יחד באחו **עַד שֵׁיִסְתַּאֲבּוּ** עד שיפול בהם מום, **וַיִּמְכְּרוּ** שאז ניתן לפדות אותם בכסף, **וַיָּבִיֵא בְדָמֵי הַיָּפֶה שֶׁפָּהוּ מִמִּין זֶה וּבְדָמֵי הַיָּפֶה שֶׁפָּהוּ מִמִּין זֶה** היינו שבדקים מהו הסכום הכי גדול שהתקבל תמורת הבהמה הכי יפה בתערובת ובאותו הסכום כל אחד מבעלי הבהמות שבתערובת צריך להביא בהמת חולין חדשה במקום זו שהתערבבה, והיות ואין אנו יודעים איזו בהמה שייכת למי ולאיזה קרבן הובאה, יש על כל אחד להביא קרבן חדש בשווי של הסכום שהתקבל תמורת הבהמה היפה, לפי שאנו אומרים שמא הבהמה היפה היתה שייכת לו **וַיִּפְסִיד הַמוֹתֵר מִפִּיתוֹ** היינו שאף אם שווי הבהמה הראשונה שהביא היה פחות מהסכום שהתקבל תמורת הבהמה היפה בתערובת, בכל זאת כעת הוא צריך להביא קרבן חדש בשווי הבהמה היפה שבתערובת, ואף אם יש צורך הוא יוסיף כסף משלו. אם **נִתְעַרְבוּ** התערבבו **בְּבָכוֹר** קרבן בכור **וּבְמַעֲשֵׂר** בקרבן מעשר שאין להם פדיון, ולא ניתן למכרם אלא נאכלים כאשר נופל בהם מום - **יָרְעוּ** הבהמות באחו **עַד שֵׁיִסְתַּאֲבּוּ** עד שיפול בהם מום, **וַיֵּאָכְלוּ בְּבָכוֹר וּבְמַעֲשֵׂר** היינו שאסור למכרם ואסור לשקול אותם. **הַפֶּל יְכוּלִין לְהִתְעַרְבּ** כל הקרבנות יכולים להתערבב אחת עם השניה ולא ידעו לזהות מי שייך לאיזה קרבן, **חוּץ מִן הַחֲטָאת וּמִן הָאֶשֶׁם** שגם אם התערבבו אחת עם השניה ניתן להבדיל איזו בהמה שייכת לכל קרבן, היות שלכל קרבן מקריבים סוגי בהמות שונים, לפי שלחטאת מקריבים נקבה, או שעיר זכר, ולאשם מקריבים איל או כבש.

*בגמרא מובאר שמדובר בקרבנות שהביאו נשים, שאין בהם סמיכה, אבל בקרבנות של גברים שהתערבבו, שיש צורך בסמיכת הבעלים, אין להם תקנה, אלא רועים באחו עד שיפול בהם מום, וייפדו אותם ויביאו קרבן אחר תמורתם.

רבינו עובדיה מברטנורא
מִין בְּמִינוֹ - חטאת - בחטאת, עולה בעולה, שלמים בשלמים, אלא שהן של בעלים הרבה.
יְקַרֵּב כָּל אֶחָד לְשֵׁם מִי שֶׁהוּא - ולא יזכיר שם אדם. והני מילי בקרבנות של נשים דלא בעי סמיכה, דכתיב "בני ישראל וסמך", בני ישראל סומכים, ואין בנות ישראל סומכות. אבל בקרבן אנשים דבעי סמיכה, לא.

מִין בְּשֵׁאִינוֹ מִינוֹ יָרְעוּ - שאי אפשר בהקרבה, שחולקין במתן דמים או בהקטרות או באכילתן.
וּפְסִיד הַמוֹתֵר מִפִּיתוֹ - שאם מכר אחד מהן בשנים והאחר באחד, צריך להביא מכל מִין בשנים, כיון שאין ידוע מאיזה מִין הוא אותו שנמצא בשנים, ונמצא מפסיד אחד מביתו.

נִתְעַרְבוּ בְּבָכוֹר וּבְמַעֲשֵׂר - בהמה. שאין להם פדיון שתחול קדושתו על דמיהן ויצאו הן לחולין, אלא נאכלין במומן, הבכור נאכל לכהנים והמעשר לבעלים.

כּוֹלֵן יָרְעוּ עַד שִׁיִּסְתַּאֲבּוּ - שיפול בהן מום. ויאמר, כל מקום שהוא הזבח יתחלל על המעות הללו. ומותרים לאכלן, ובלבד שיאכלו בתורת בכור ומעשר, שלא ימכרם באטליו ולא ישקלם בליטרא. ומדמי הזבח יקריב מינו של זבח.

הַכֹּל יְכוּלִים לְהִתְעַרְבּ - כלומר אם נתערבו יש ספק בתערובתן. חוץ מן החטאת עם האשם - שהחטאת אינה לעולם איל, ואשם אינו אלא איל. ואי אשם מצרוע ואשם נזיר הוא שהן באים כבשים, מכל מקום הן זכרים, והחטאת אינה באה אלא נקבה. אבל חטאת ועולה מתערבים, כגון שעיר נשיא בשעיר עולת נדבה. וכל שכן חטאת ושלמים, שהכל קרב שלמים בין זכרים בין נקבות. וכן איל של עולת נדבה באשם.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ג'

קרבו אָשֶׁם שְׁנִתְעַרְבַּב שֶׁהִתְעַרְבַּב בְּשִׁלְמִים עם קרבן שלמים, שאמנם לעניין מתן דמם על המזבח דינם שווה*, אך לעניין מקום שחיטתם, מי יכול לאכלם, איפה ניתן לאכלם ועד מתי מותר לאכלם, דינם שונה**, והיות שיש שוני בין הקרבנות דינם של בהמות אלו ש... יָרְעוּ באחו עַד שְׁיִסְתַּאֲבוּ שיפול בהם מום וימכרו, ובמקומם יביא מן החולין קרבן אשם חדש בשווי של הבהמה שנמכרה הכי יקר מבין הבהמות שהיו בתערובת וכן יביא קרבן שלמים חדש באותו השווי של קרבן האשם. רַבִּי שְׁמַעוֹן חולק על תנא קמא ו... **אוֹמֵר: שְׁנִיָּהֶם** גם האשם וגם השלמים יִשְׁחֲטוּ בְּצַפּוֹן כַּדִּין האשם וַיֵּאָכְלוּ פְּחֵמוֹר כמו בקרבן שדיניו חמורים משל השני שְׁבֶהֶן דהיינו כמו קרבן האשם, שנאכל בתוך העזרה, לזכרי כהונה, לילה ויום - שהרי דינים אלו נכללים גם בתוך דיניו של קרבן השלמים. אָמְרוּ לוֹ חכמים לרבי שמעון: **אֵין מְבִיאִין קִדְשִׁים לְבֵית הַפְּסוּל** אין גורמים לקרבנות להיפסל, לפי שבכך שאתה נוהג בשלמים כמו שנוהגים באשם, אתה ממעט באכילת השלמים, הן במי שיכול לאכול (פחות אוכלים), והן בזמן שמותר לאכול (פחות זמן), ולכן יש סיכוי סביר שלא יספיקו לאכול את כל בשר הקרבן והוא יפסל. אם נִתְעַרְבוּ התערבבו חֲתִיכוֹת של קרבן אחד בְּחֲתִיכוֹת של קרבן אחר כגון: שהתערבבו חתיכות מקרבנות שהינם קִדְשֵׁי קִדְשִׁים עם חתיכות של קרבנות שהינם בְּקִדְשֵׁי קָלִים ויש שוני בין צורת אכילת קדשי קדשים, לאכילת קדשים קלים, או אם התערבבו קרבנות הַנֶּאֱכָלִין לְיוֹם אֶחָד שמותר לאכלם רק יום אחד עם בְּנֵאֱכָלִים לְשְׁנֵי יָמִים חתיכות מקרבן שמותר לאכול שתי ימים - יֵאָכְלוּ כל החתיכות יאכלו פְּחֵמוֹר שְׁבֶהֶן כאותן החתיכות שדין אכילתם חמור יותר, כגון: חתיכות קדשי קדשים שהתערבבו עם קדשים קלים, יאכלו כולם כדין קדשי קדשים וכן על זה הדרך. וגם חכמים מודים לרבי שמעון בדין זה שהרי זוהי תקנתם היחידה של החתיכות שהתערבבו.

רבינו עובדיה מברטנורא

אשם שנתערב בשלמים - שמתן דמו של אשם ושלמים שווה.

שניהם ישחטו בצפון - דשלמים שחיתתן בכל מקום, ויכולים נמי לשחטן בצפון במקום ששוחטים האשם.

כחמור שבהן - לפניו מן הקלעים לזכרי כהונה ליום ולילה. ולא כשלמים הקלים שנאכלים בכל העיר לכל אדם לשני ימים ולילה אחד. ובעל השלמים יצא ידי נדרו, דהא שלמים לשמן הן קרבין, שמקריב כל אחד לשם מי שהוא.

אין מביאין קדשים לבית הפסול - שממעט את אכילת שלמים בין באכילתן בין בזמן אכילתן ומביאין לידי נותר. אלא ירעו ויסתאבו וימכרו, כדאמרינן גבי קדשים בקדשים מין בשאינו מינו, ויביא בדמי היפה שבהן כו'. ואין הלכה כרבי שמעון.

חתיכות בחתיכות - אם נתערבו חתיכת קדשי קדשים בחתיכה של קדשים קלים, או חתיכה של קדשים קלים הנאכלים ליום אחד, כגון שלמי תודה עם חתיכה של קדשים קלים הנאכלים לשני ימים ולילה אחד, דהיינו שאר שלמים, בהא מודו רבנן לרבי שמעון דיאכלו כחמור שבהן, דמאי אית ליה למיעבד.

*בשניהם נותנים על המזבח שתי מתנות שהם ארבע

** שלמים נשחטים בכל העזרה, ומותר לאכלם בכל ירושלים, ולכל אדם מותר לאכלם שני ימים ולילה, ואילו את האשם יש לשחוט בצפון העזרה, ונאכל רק בתוך העזרה, לזכרי כהנים ליום ולילה.